

6 3/540

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr.
Félévre 5 frt — kr.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt — kr.
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (**nagy-uj-utca, 1702. sz.**) bérmentve küldendő. Ide intézendők a reklamációk is.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben — vidékről pedig a postahivatalok úján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponkint, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasádos petit sorért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdij minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reclámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
 Nyiltéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál, a szerkesztőségben, valamint Zichermann H. közvetítő irodájában is.

Név nélkül, vagy bérmentlenül beküldött levelek nem vétetnek figyelembe.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Fölvívás előfizetésre.

Az új év kezdetével fölkérjük t. olvasóinkat az előfizetés megújítására.

A „Debreczen” megjelen naponkint péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak ugy helyben, mint vidékre:

egész évre . . . 10 frt — kr.
félévre 5 frt — kr.
negyedévre . . . 2 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyenesen **Szinay Gyulához**, lapunk főszerkesztőjéhez (lakása kis-csapó-utca 383. sz.) a hirdetések, nyiltéri- és reklam-közlemények vagy ő hozzá, vagy pedig a szerkesztőséggel egy helyen levő kiadóhivatalba (nagy-uj-utca 1702. sz.) küldendők.

A nyomdai kiállításról **Szabó Ferencz** könyvnyomdája, a lap pontos szétküldéséről pedig a kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs gondoskodnak. Hogy a nyomdával szemben kötelezettségeinket pontosan teljesíthessük: kérjük az előfizetési pénzek mielőbbi beküldését.

*

Azon előfizetőinket, kik a »Debreczen« XXIII-ik évfolyamára, esetleg volt kiadónknál, **Kutasi Imre urnál fizettek elő: fölkérjük, hogy sziveskedjenek bennünket erről értesíteni** s ha továbbra is a »Debreczen«-et akarják járattani, sziveskedjenek az előfizetési pénzek átjuttatása iránt intézkedni.

Lapunk t. hirdetőit fölkérjük, hogy bizalmukkal továbbra is ajándékozzanak meg bennünket. A hirdetések jutányos áron vesszük föl s lapunk, mely 23-ik évfolyamát éli s mely **mint északkeleti Magyarországnak legnagyobb és legelterjedtebb lapja** nemcsak helyben, de vidékre is számos példányban küldetik szét: igen alkalmas a hirdetések fölvetelésére s nagy előnyökkel jár a hirdető felekre nézve.

Lapunknak még szélesebb körben való elterjesztésére különben megtettük a szükséges lépéseket s különösen ajánljuk a hirdető felek figyelmébe a f. hó elején megjelenendő számokat, mivel ezeket több ezer példányban küldjük szét.

A., DEBRECZEN” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Ujévi köszöntés.

A roppant nagy összetartás, a melyről a kormánypárt *hegedűsei* olyan szép nótákat tudtak muzsikálni, ugyancsak furcsa bomlásra kezdett válni a minap, hogy ama hét országra szóló vigasság alkalmával az »in vino veritas« régi közmondása olyan nagyon igaznak bizonyult.

Mikor aztán a diadal jókedvű mámore eloszlott, s a híres szabadelvű mérséklet a kihült fejekben ismét uralomra jutott, azok a fejek nagyon fajni kezdtek. Csupa gyönyörűség volt azt a *Katzenjammer* látni, a mibe Magyarország jókedvű urai ezután a híres czéczó után estek. Bizony eljárt az ő szájok, sokat elfecsegték, a minek rájok nézve jobb lett volna titokban maradni.

Lőn erre a nagy összetartásban erős tábor kebelében amabilis confusio. A nagy muri után kezdett a tekintély nagyon leszállani. A párt-egység nagy köpönyegjén rengeteg lyukak támadának, s azokon mindenféle ördögfiak kandikáltak elő. Ezeknek a százfejét egy csapással leütni, az egység palástját hirtelen kifoldozni: életkérdéssé lett a kormánypártra és a kormányra, melyről ime kezdett nyilvánvaló lenni, mennyire nem tudja a saját partját kormányozni.

Pedig dehog is nem tudja! A tulsó

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

Post festa.

— A »Debreczen« eredeti tárczája. —

A tanácsos úr kitünő étvágygal megvacsorált, elfogyasztotta az elmaradhatlan ement-hálit, megitta három deczi borát s »re bene gesta« kiment sétálni az aszfaltra.

A tanácsos úron egy cseppet sem látszott meg, hogy születése óta a föld már hatvan-szor tette meg 365 napos sétáját; — léptei most is olyan ruganyosak, mint egy huszár önkéntese, — arca olyan mosolygó, mint egy vasárnapi sétáját végző boltos legényé — s ruházata olyan választékos, akár csak egy Budapestről vidékre szakadt dandy — szóval a tanácsos úr gavallér, comme il faut.

Az aszfalt gazdag publikuma előtt alig győzi emelgetni czilinderét — kifogástalan eleganciával köszöntgetve különösen a hölgyeknek, mint ahogy egy fiatal emberhez illik, igen, mert addig mindig fiatal ember számba megy valaki, amíg hymen rózsaszálait a nyaka köré nem esavaritják. Addig házasulandó fiatal ember, párthie s bizonyos érdekességgel bír a lányok előtt; sőt a kávézenikék kiházásitási

naplójába is vörös ezerúzával van bejegyezve, — ha azonban az iga — akarom mondani ama bizonyos rózsaszálca a nyaka körül van, ekkor már egyszerűen csak »házas ember« — s a lányok felbigyesztett ajakkal beszélnek róla.

A tanácsos ur még ilyen érdekes ember volt. Az apár ősz hajszálacska? No bizony, mintha manapság nem volna elég fiatal ember, akinek több olyan van, mint a tanácsos urnak!

A tanácsos ur ismét megemeli czilinderét; de ez a köszöntés már nem olyan, mint a többi, talán nem olyan udvarias, de barátságosabb: nem olyan alázatos, de fesztelenebb.

Egy köszöntésből nagyon sokat megtudhat egy psycholog: van valami a hanglejtésben, a mozdulatokban, mely elárulja azt, hogy ez, vagy amaz üdvözlés nem az a *köteles* köszönés,

A tanácsos ur ezen fesztelen köszönése egy egyszerű eleganciával öltözködött hölgynek szólott, kiről a lámpák halvány, sárga világánál észre sem vesszük, hogy már nem fiatal többé, csak ha közelebről vesszük szemügyre, akkor tapasztaljuk, — hogy az idő halad.

Hozzá csatlakozik, — mindkettőnek látszik az arcán, hogy szivesen vannak együtt. Ott-hon aztán leülnek kettecskén az öreg diványra, amely aztán úgy megszokta őket együtt látni

hiszen ott ülnek minden este; nem zavarja őket semmi, — senki. Még az öreg akác is ott az ablak alatt esendesebben mozgatja zuzmaras agait . . . sokat élt már ő is, nem hajlik már minden kis hitvány szellőske kaczerkodására.

Beszélgetnek. Egy-egy nagyobbacska párbeszéd után elhallgatnak s gondolatban fűzik tovább azt, amit elmondottak. Úgy társalognak ők is, mint az öregek, — egy szóra kettőt gondolkoznak, hármát sóhajtoznak. Mintha nehezükre esnék a sok beszéd, vagy mintha keresnék a szavakat, melyeket össze akarnak fűzni . . .

Beszélgetésök a multban jár — hiszen akkor éltek ők tulajdonképpen. Most? Most pedig csak emlékeznek, előidéznek a mult ködfátyol-képeit s gyönyörködnek bennök addig, míg el nem tűnnek — — sóhajtanak reá egyet s leszállanak a mindennapiság unalmába.

Hosszan, nagyon hosszan szerették egymást; még mielőtt tudták volna, hogy mi az a szerelem, már vonzódtak egymáshoz.

Az egyik egy szegény jogász-gyerek volt, — a másik az elite körök körülrajongott kedvence. Hogy egymáséi lehessenek, tiltotta a szülőknek az a rövidlátása, mely a mai napnál tovább nem lát, — s tiltották ama paragrafu-

nagy táborban a személyes ambíciók, — vagy elviltérések lángja felloboghatott s tüzzé is melegedhetett, de a mi egy pillanat alatt valamennyit kioltthatja, az e hatalom közös birtokának elvesztésétől való görcsös félelem. Ki is adatott hát a jelszó, hogy a nagy őszinteségnek, mikor más is hallja, nincsen semmi helye. Debreczenben úgy mondjuk, hogy »vissza kell színi« mindent.

Hát vissza is szittak mindent. A szabadelvű párt újévi gratulációiból lelegebb is azt a körülményt kell különösen kiemelni, hogy a Tisza-klikk úgy akart magáról minden *gyanút* elhárítani, hogy a közlegény-generalis a szegedi gróftól Tisza Lajost küldte el Szapáryhoz üdvözlő beszédet tartani. Ez a körülmény magában véve is heves protestáció akar lenni az ellen a feltevés ellen, mintha a Tisza-klikk a kormánypártban továbbra is a maga kezére akarna dolgozni.

És Tisza Lajos gr. emberül igyekezett a maga feladatának megfelelni. A nagy igyekezetben azonban egy kicsit mégis elszóltta magát, mikor azokra a kísérletekre utalt, amelyek a párt egységét megakarták bontani. Még sincs hát a kormánypárt szénája olyan rendén. Nagyon hangsúlyozta Tisza Lajos a kormánypárt *szabadelvűségét*, követelte, hogy a reformok komolyan valósíttassanak meg, de úgy, hogy előbb a nyilvánosság discussiója alá bocsáttassanak s hogy valami nagyon még sincs a mai állapotokkal megelégedve: mutatja az a sötét kép, a mit az országban lábra kapó vallási türelmetlenségről festett.

A milyen az adjon-isten, olyan a fogadj-isten. A párt-egységről, a kormánypártnak a kormányhoz való szilárd ragaszkodásáról mondott nagy lelkendezésre fanyar képpel kijelentette Szapáry gr., hogy nem is türne maga mögött olyan pártot, a melyben *személyes rivalitások* uralkodnak, minthogy az ilyen párttal úgy sem sokat érne. Az elvekben való nagy egyetértést pedig szintén nagyon illusztrálják a miniszterelnök ama szavai, melyek a szabadelvű párt *amaz irányáról* szólnak, mely a közigatási reformmal

nem ért egyet. Mindazonáltal kijelentette, hogy ezt is meg valamennyi reformot életbe fog a kormány léptetni, *akkor* és úgy amint ő jónak látja. De hogy mikép látja jónak, arról ugyan nem szólt egy kukkot sem s ezzel a némasággal felelt meg Tisza Lajos ama kívánságára, hogy oly messzeható reformot, mint a közigazgatás államosítása, a javaslat *előterjesztése* előtt a nyilvánosság kritikája alá kell bocsátani.

Az sem utolsó tromf volt, a mit arra vágott ki a miniszterelnök, hogy az elkeresztelések kérdéséből micsoda elefántot növesztett az ultramontán izgatás. Ezt az izgatást ugyan elősmerte, sőt azt *alattomos vakondok-munkának* bévegezte, azonban kijelentette, hogy a főpapság hazafias szelleméről annyira meg van győződve, mikép teljes biztonsággal kijelentheti, hogy az állambatalom követelményeinek érvényt szerezhet — *amennyiben azok az egyház érdekével megegyeznek.*

Ide lyukad hát ki az a nagy összetartás, az a nagy elhatározottság, és az a nagy szabadelvűség. A reform-munka készül, de senkise tudja, milyen lesz, majd meglepik vele a bámuló nemzetet; időközben ellentétes hírekkel akarják az országot megtéveszteni, hogy a készülő agitációnak lehetőleg elejét vegyék. Ma így, holnap úgy beszélnek: Ez az ingadozás jellemzi legjobban, hogy milyen erős ez a kormány, és mennyire független saját pártja különböző áramlataitól.

A mit pedig az elkeresztelésekről mondott a miniszterelnök, abból már világos hogy az az előre hirdetett »expediens« csakugyan megtaláltatott. De hogy milyen lesz ez az expediens, hogy mennyire lesz megnyugtató, hogy mennyire concessióba kerül, azt sejtteni lehet a szabadelvű kormány elnökének ama kijelentéséből, mely szerint a magyar állam követelésének az egyház érdeke szab határt. Sejtteni lehet abból a hangos dicséretből, mely a magas clerus érdemeit olyan szépen kiszínezte. Tisztában lehetsz tehát a felől jó Febronius, hogy hiába irtad meg sena-tióis röpiratodat, igaz szavaidra másutt

kél visszhang, nem a saját pártodban. Hiszen nyílt titok, hogy ama nagy feltűnést keltett könyvet, mely a napokban merész kézzel rántotta le a leplet az ultramontán fondorlatokról — a kormánypárt *egyik kitűnősége irta. Nemzeti államat, kötelező polgári házasságot követel* Febronius. Bezzeg Szapáry fűgét mutat mindakettőnek, ha az egyház érdeke úgy kívánja.

Ily előzmények után a Gondviselés csodálatos jelenségének kell mondanunk, mikor maga Szapáry utal rá, hogy másfél év mulva a nemzet itélőszéke elé fog a kormány és pártja állani. Oda fog állani *ennyi szabadelvűséggel, ennyi összetartással.* A szabadelvű nemzet pedig össze fogja törni ezt a kormányt és ezt a pártot, melyet »személyes rivalitások« és a magyar állam érdekeitől különböző érdekek vezetnek.

B. S.

Tavaly és most. A kormánynál történt gratulációjával fentebb foglalkozunk a kormánypártnak. Meg kell azonban még emlékeznünk a házelnökénél Péchy Tamásnál kifejezett jó kívánságokról is. Valami furesz egy gratuláció volt ám ez is. Ugyan jól meg osztották a szerepeket. Szapárinál Tisza Lajos tiltakozik a Tisza klikk gyanuja ellen, Péchy Tamásnak meg Falk Miksa olyan beszéddel kíván boldogulj eszteni, a melyben egyéb is alig van, mint az hogy — *Éljen Tisza Kálmán.* Ez a beszéd más szempontból is igen nevezetes. Tavaly a véderővita lezajlása után jól összeszidták »szegény Tamást« a miért a szólás szabadságát meg nem regulázta, most pedig a közigazgatás államosítása feletti vita előtt megfenyegetik, hogy az idén ám jól viselje magát.

A jámbor öreg mit szólhatna erre a nem éppen jámbor kívánságra egyebet, mint hogy elmondja szóról-szóra azt a tavaly is elmondott, egyébként épp oly szép, mint igaz kijelentést, hogy »a hol néma csend uralkodik, ott ritkán szokott szabadság lenni.« mire néma csend vala a szabadelvű párt visszhangja. Tisztelgett még a kormánypárt Podmaniczky Frigyes báró pártelnökénél is, a hol szintén roppant verték

sok, melyeket a társadalom fattyu-hajtásai teremnek. A sors szétválasztotta őket, — a jogász gyereket vitte az ambíció s fogalmazó, titkár, majd tanácsos lett. S a körülrajongott szép, előkelő leányból? Vén leány.

A tanácsos úr nem nősült — az igaz érzelem kivészelt belőle; udvarolt mindenkinek, legyeskedett leányok, asszonyok körül — időtöltésből. Talán meg is nősült volna, ha valaki megkínálta volna kezével; de neki nem jutott eszébe.

A leány, a mig feledni tudott, kikoszarozott minden kerőt. Mikor aztán az idő lassanként kisorvasztotta belőle a forró érzelmet s a esendes, családi élet utáni vágyat keltette föl benne, akkor már nem kérte senki. Vén leány maradt.

Igy találkoztak aztán egymással évek hosszú sora után. Megörvendtek egymásnak nagyon, de az érzelem, az megváltozott. Post festa...!

A gyümölcsből idővel kiszárad a nedv, — a víz lassanként elpárolog, — a tüzből hamu lesz. Így enyészik el a szerelem is, s hamuja gyanánt ott marad a barátság.

— Legyen barátom! — Legyen barátnóm!

Azok lettek. Mindennap találkoznak s elesevegnek egy-egy órácskát...

Egykor a jövőre gondoltak, most a multa emlékeznek.

Magyaróssy Imre.

Tíz év a színészi pályán.

Visszaemlékezések.

Irtá: Gyöngyi Izsó.

(Folytatás.)

Hát a szerep? — megkaptam azt is. — Szeleít, »Nők az alkotmány-ból. Sok betű, sok mondani való, büszke voltam, hogy holnap este, milyen nagy urat játszom, ki még a karját is nyújtja egy asszonyságnak, hogy kell majd azt megcsinálni? Ezen gondolkoztam leginkább, a színésznőket különösen csodáltam, és azt még különben sem próbáltam, hogy miként kell nőt karon vezetni.

Fölléptem! Sokat nem akarok mondani: tetszettem! Megdicsértek! már t. i. a director, meg a laktársam — (ez kölcsön fejében) boldog voltam. Az előadásnak vége, a közönség hazatáradodik a színházból, a színészek felveszik szokott mezüket, és a színpadon gyülekeznek a director körül, ki egy asztalnál a jövedelmet számlálja a tagok ellenőrzése mellett, (mert ez proportiós társulat) és apróbb összegekkel osztogat a tagoknak, engem is megkínált 80 krajezárral, ez azt mondá: accidentia 40 színlap megírásának a bére. Én tulboldogan és nagylelkűen visszautasítam, mondván: szí-

vesen irtam, és irok ezután is színlapokat ingyen. — »de hát akkor miből fog élni barátom?« Az ám! — én akkor az anyagira és a jövőre nem gondoltam, de a gyomrom korgása is figyelmeztetett a directoron kívül, hogy jó lesz zsebre vágni e 8 hatost, jó lesz vacsorázni rajta, mintsem az a hórihorgas színész kaparintsa el, ki különben is kancsal szemmel nézte a pénzt, meg engem is.

Nem tudtam elaludni egész éjjel, — nagyon, nagyon boldognak éreztem magamat, fényes jövőről ábrándoztam, és azt hittem, hogy már megtaláltam. — Körülbelül 3 hétig voltunk Simontornyán, mely idő alatt hamarosan bele szoktam a színész élet mizeriáiba, pénzt nagy ritkán kaptam ezután, részint, mert látták, hogy nem nagyon kérem, még a keserves munkával megszolgált díjat sem, részint mert jövedelem alig volt annyi, hogy az accidentiákat is kifizethessék rendesen, én eltem azonban gondtalanul, a házigazdám ellátott minden szükségességgel, mert biztosítva látta magát a holmicskám által.

A szerepeket nyakra-főre tanultam, az előadásokat nagy figyelemmel, élvezettel néztem, a színészek minden mozdulatát lestem — pedig milyen előadások voltak azok, és milyen

a mellükét, hogy ők mennyire egységes, mennyire liberális párt s hogy milyen erős az a kormány, a melyet ők támogatnak. Hát csak hadd erősödjének. Nekünk eszünkbe jut, hogy tavaly is végig játszottak ezt a komédiát és három hónapra rá megbukott az erős kormány és heteken át külön konferenciáztak az egységes kormánypárt.

Az állami közigazgatásról a miniszterelnök újvi beszédje kijelenti, hogy rövid idő alatt a ház elé fogja terjeszteni az idevágó javaslatokat. A kormánypárti *centralista* táborban nagy az ijedelem, hogy a függetlenségi és 48-as párt által országszerte megindult agitáció meg fogja a javaslatok gyors keresztülvitelét akadályozni. Hát mi reméljük is, hogy a nemzeti akarat impozáns nyilvánulása nem fog hatás nélkül maradni. *Nagyvárado*n a múlt vasárnap tartott meg a nagylitakozó népgyűlés. A *szabolcsmegyei* függetlenségi és 48-as párt a holnap *Nyíregyháza*n tartandó népgyűlésen fog a nemzet akaratának hatalmas kifejezést adni. *Debreczenben* pedig értesülésünk szerint február első napjaiban tartja meg a népgyűlést pártunk, több képviselő részvételével. Azt kell írunk, hogy *pártunk*, mivel a mozgalom ábból indul ki noha megvagyunk róla győződve, hogy különösen *Debreczenben* e kérdésben, mely a magyar alkotmány ezeréves institúcióját gyökerében kívánja átalakítani, a kormánypárt fenn hirdetett egysége éppen nem fog valami nagyon féltelmes képet nyújtani.

A szomszéd jobban tudja dolgainkat, mint mi magunk, a mi nem is csoda, hiszen, mikor a kormánytól a saját pártja a nyilvánosságot követeli — ez titkolozik. Így aztán bécsi forrásból kell megtudnunk, hogy a magyar miniszterek már kész törvényjavaslatokat vittek magukkal a minap *Bécsbe*. Az egyik törvényjavaslat a vegyes házasságokból született gyermekek anyakönyvének vezetéséről szól. Ezeket az anyakönyveket jövőre nem a lelkészek, hanem a polgári hatóságok vezetnék, ugy a lelkészeknek az ily gyermekekhez semmi közük nem lenne, amennyiben a törvény javaslat szerint kötelezi a szülőket, — hogy a vegyes házasságokból született gyermekeket a hatóságoknak jelentsek be. — Egy másik törvényjavaslat a vegyes házasságokról szól. E szerint vegyes házasságok jövőre nem a különböző felekezetek papjai, hanem a világi hatóságok által köttetnek meg. Így aztán a papok nem jutnának abba a helyzetbe, hogy saját lelkiismeretükkel összeütközésbe kerüljenek.

E két törvényjavaslatról tanácskoztak legutóbb *Bécsben*. Ez volna hát az elkeresztelésék kérdésének a megoldása s a polgári házasság — parturium montes et nascitur ridiculus mus. Ijjah, áltólag az nem ellenkezik az egyház érdekével.

BELFÖLD.

Pártunk tisztelgése Irányi Dánielnél. Az országos függetlenségi és 48-as pártnak a fővárosban időző tagjai szép számmal jelentek meg Irányi Dániel lakatos-utezai lakásán, hogy az újév alkalmával üdvözlőjek őt mint párt elnököt. Justh Gyula a párt egyik akelnöke intézett rövid beszédet Irányihoz, mint a párt elnökéhez és vezéréhez. — Hangsúlyozta, hogy nem a szokás, hanem a benső vonzalom hozta el a párt kitünő vezéréhez. Kíván neki minden jót, erőt és egészséget, kitartást a párt eszméiért való további küzdelemhez. Ők is hívek fognak maradni ezekhez a nagy eszmékhez, a melyekért lelkesedéssel fognak küzdeni, a nagyraécsült vezér által. Az elnök eljenzéssel fogadott beszédre, mely Irányit észrevehetőleg meghatóta, Irányi körülbelől a következőket válaszolta: anibár kellemesen, de mégis meg vagyok lepelve tisztelt barátaim megjelenése és üdvözlése által, miután ez eddigelé a mi pártunkban nem volt szokás. A nélkül is megvoltam és meglettem volna győződve, hogy őkök irántam barátsággal és bizalommal viseltetnek, a minek annyi éven keresztül folytonos biznyságát szolgáltatták. Nera tehetem azonban, hogy ezen megtisztelő látogatásukért hálás köszönetet ne mondjak. A múlt év, miként azt mindnyájan sajnos tudjuk, válságos volt pártunkra nézve, mely válság azonban a nagy többség törhetetlen elvi hűsége valamint polgártársainknak rendíthetetlen ragaszkodása folytán programunkhoz nem volt oly káros, mint a műven önöknek és választóiknak elhűsége nélkül lehetett volna. Én tisztelt barátám, egyenlő vagyok önökkel, önök bizalmából és legfeljebb, mint mondani szokás, első az egyenlők között. A mi pártunk vezére nem egy ember, hanem a program, melyet közösen állapítottunk meg s a melyhez tántoríthatatlanul ragaszkodunk. A mai nappal kezdődő év erős küzdelemre fog újra alkalmat szolgáltatni nekünk. Egy ősi intézménynek, mely régebben az alkotmányos szabadságnak erős bástyája volt, védelmére kell sikra szállnunk. Mi azt a kötelességet is elszántan fogjuk teljesíteni s míg a közigazgatás megjavítását magunk is óhajtuk, annak államosítását minden erőnkkel ellenezni el vagyunk tökélyre s remélem, hogy e harcban a nemzetnek ugy rokonszenvére, mint támogató-

sára számíthatunk. És most fogadják, tisztelt barátaim, ismételt köszönetemet megjelenésükért és jókívánataikért és engedjék, hogy viszont én is az isten áldását kérjem arra, hogy engem jövőre is barátjüknak, testvérüknek tekintsenek, miként én barátaimnak és testvéreimnek tekintem önöket. — Az elnök helyeslésekkel kísért és eljenzésekkel fogadott beszéd után a párt tagjai szíves bucsút vettek Irányi Dánieltől.

A mérsékelt ellenzék újvi tisztelgése arra szolgált alkalmul, hogy a párt összehozását s az *ellenzék* álláspontnak a jelen kormánygyal szemben is határozott fenntartását manifesztálják. *Hodossy Imre*, *Királyi Pál*, ifj. *Abrányi Kornél* és különösen *Horánszky Nándor* beszédei, valamint a pártnak *Apponyi Albert* grófhöz intézett üdvözlő sürgönye mind ezt manifesztálják.

A tisztújítás Karczagon következően ment végbe. Polgármesterré egyhangulag *Medgyessy Zsigmond* választott, városi ügyészszé *Papp Sándor*, igatóvá *Erdélyi László*, árvaszéki ülnökké *Nagy Károly*, közgyám lett *76* szavazattal *Sárkány Mór*, *Kis János* *46* szavazatot kapott, adóhivatali főnök (*Csokai István* *19* szavazata ellenében) *Kiss Gáspár* *109* szavazattal, adópenztárnok *Sz. Sánta István* *74* szavazattal, *Rimaszombati István* *48* szavazatot kapott, ellenőr *Farkas Sándor* *60* szavazattal, *Tökés Imre* *49*-et kapott, nyilvántartó *Sánta János* *74* szavazattal, *D. Tóth Sándor* *27*-et kapott, városi orvos *dr. Nagy Pál* *64* szavazattal, *dr. Trebitsch Manó* *31* és *dr. Nyitrai Pál* *24* szavazata ellenében, állatorvos *Süba István*, adóírszt *Kun Sándor*, *E hó 29-én* pedig a ref. egyháztanács *Sz. Kovács Mihály* gondnok helyébe ennek lemondása folytán *L. Sánta Imrét* választotta meg s fizetését *300* ftről *450* ftra emelte.

KÜLFÖLD.

A politikai büntetések kiadása. A francia lapok azt a hírt közlik, hogy külügyminiszteriumunk *Berlinből* származó kezdeményezés következtében nemzetközi szerződés tervezetével foglalkozik, melynek értelmében súlyosabb büncselekmények esetében a politikai büntetések is kiadandók lesznek annak az államnak, mely ellen a cselekményt elkövették.

Vámszerződés Németországgal. *E hó 6-án* újból összeül *Bécsben* az osztrák-magyar vámkonferencia, hogy a német birodalom kiküldött képviselőivel ez ideig folytatott tárgyalások eredményei felett tanácskozzék. Néhány nappal azután megkezdődnek ismét a vámtárgyalások a *Monarchia* és *Németország* képviselői közt és mérvadó körökben hiszik, hogy a tarifaszerződés létre fog jönni.

emberek, kik azt lejátszták. — Nem akarok szigorú lenni, voltak biz ott néhányan tisztességesek is, de egy-kettő kivételével oly nyomorult, silány, hivatás nélküli naplopókból állott a társulat, hogy nem volt azzal mit dicsekedni. Volt alkalom látni a társulat tagjait tivornyák közepette, bizony-bizony mondom, elpirultam bele. Maga a director, *Kómi*ves, ki józan állapotában a legjobb szívi, legderekbab emberek egyike, kitünő színész, néha napokig hasznavehetetlenül, részeg állapotban hentergett fényes nappal az utczákon, képzelhető, hogy így a közönség becsülését nem bírtuk, a színházba nem járt és bezárta előttünk ajtait.

A városból mennünk kellett, de hová? pénz és hipothéka nélkül, mert megjegyzendő, hogy a vendéglős az igazgató holmicskáját, a színikellékeket, az egész színpadot leoglalta. *Tolna-Tamási* volt kiszemelve legközelebbi stationak. A személyzet felpakolt valahogy nagy nehezen három kocsiira (lehetünk ugy *16-an*) mindenki a legszükségesebbeket hozván magával — mert a többi holmit a házigazdák lakás és koszt fejében zálogul tartották; engem is felültettek egy kocsiira a kocsis mellé, de pénzem nekem sem lévén, minden megmaradt jószágom ott maradt a házi gazdánál, nem volt egyebem a rajtam valónál, az sem valami fényes álla-

potban, gyenge nyári ruháska volt, pedig már benne voltunk a késő őszben. »Fáztam!« nagyon fájt. — ez volt első keserű óram a színészetnél. A mint kiértünk a városka határából, felhangzott a dal a színészek ajkán és feledve lett minden szenvedés, kölcsönkértem a kocsis szűrét beleburkolódtam és nem gondoltam többé a nyomorra, énekeltem én is a többivel, ha ők nem busulnak, mért busuljak én, nem kell esüggedni, csak előre!!

Tolna-Tamási felébresztette bennem az élelmes embert. Elvállaltam mindenféle kis társulatnál előfordulható hivatalt. Irtam színlapokat, kihordtam, voltam kellékes, színházseprő és ha megkaptam volna rendszeren az ezen munkákért járó díjat, nem kellett volna szükségét szenvednem, de jövedelem nem igen volt, örülhettem, ha előadás után *20—20* krajczárt kaptam vacsorára.

A közönséggel gyakrabban érintkezvén, mint kellékes és színlapoztó, felkeltettem a figyelmet magam iránt, meglátták rajtam, hogy jobb sorshoz szokott gyerek vagyok, megsajnálak, meg-meghívtak ebédre, és a kath. plébánia káplánja egy pár eszímával ajándékozott meg, mert az én czipellőim, már megtagadták a vizsgálatot is valakitől. Én hát meg is lettem volna valamikép, de a társulat sehogy sem boldo-

gult. *Kómi*ves gyakran berugott és olyankor nagyon garázdálkodott, nem is volt becsület. Egy alkalommal az »Ördög párnája« volt előadásra kitűzve, de *Imre bácsi* ittas lévén, azt határozta a társulat, hogy szerepét, majd más játszsa el, őt pedig hogy ne garázdálhassék, bezárjuk a szobájába, ott aztán majd látván, hogy nem szabadulhat ki a szobából, szépen elalszik. A közönségnek ki is jelentettük, hogy *Kómi*ves betegsége következtében szerepét ez és ez játszsa. Folyt is az előadás rendszeren, midőn egyszerre az *1-ső* felvonás után nagy rémületünkre *Kómi*ves lármáját halljuk a közönség között, borzasztó állapotban volt, lármázott, hogy ő nem beteg és hogy ő játszani akar. Óriási botrány volt, a városból takarodnunk kellett. Itt újra kezdődtek a simontornyai adóság-törlesztés fele dolgok, de minthogy lefoglalható semmi sem volt, irással törlesztette le a nemes társulat adóságait. A társulat meg is szaporodott egy pár igen jó taggal, még *Tamási*ba érkezett hozzánk *Borsos József*es neje, nagyon jó színészek, még *Miskolczról* ismertem őket, és reméltük mindnyájan, hogy most más rendesebb állapotba jutunk, bizván *Borsos* erélyében, kit megválasztottunk rendezőnek.

(Folytatása következik.)

A lengyelek üldözése. A Times-nek írják, hogy az orosz kormány nemcsak a lengyel vasúti hivatalnokokat üzi ki Orosz-Lengyelországból, hanem mindazokat a lengyeleket, a kik valamely magán hivatalban vagy üzletben vannak alkalmazva s nem Orosz-Lengyelországban születtek. E szerint mintegy tizenegyezer német és osztrák származású egyének kell menekülni.

Ujdonságok.

*** Hol van először újév?** Hogy a földkerekségén hol köszönt be az újév legelőbb, erre a kérdésre a következő földrajzi magyarázat adja meg a feleletet: A mikor pl. Debreczenben az új év beköszönt, akkor Phyladelphianban meg csak decz. 31-ikén esti 6 óra. San Franciscóban meg éppen csak decz. 31. d. u. 3 óra. A midőn nálunk decz. 31-ikének éjféli 12 óráját kongatja a toronyóra, Uj-Seelandban d. e. 11 óra van. És bármily hosszas kutatás után ismét és ismét csak Uj-Seelandnál fogunk megállapodni, mert tényleg az új év ott köszönt be legelőbb. Boldogok tehát az Uj-Seelandiak, a kik legelőbb vannak túl a boldog új év ép olyan mosolygó, mint kellemtelen gyötrelmeim.

*** A nap- és holdfogyatkozás 1891-ben.** Az új esztendőre két nap- és két holdfogyatkozást jósolnak a csillagászok. Az első napfogyatkozás június hatodikán fog beállni, tehát ugyanakkor, midőn Jupiter I. holdja is elsötétül. A nap gyűrűsen lesz elfedve. Az éji tűnemény nálunk mint részleges fogyatkozás látható. A második napfogyatkozás december elsejére esik, részleges lesz és nálunk nem látható. — A két holdfogyatkozás közül az első május 23-án mutatkozik, a mikor a hold tányérra teljesen elsötétül — ilyennek fog látszani nálunk is. Ugyanez nap estéjén 7 óra 42. perczkor áll be a holdtölte. Végül ugyancsak teljes holdfogyatkozást látunk november 16-án, a mikor a holdtölte éjféli után 1 óra 22 perczkor lesz.

*** Puskaporral fogott tolvaj.** Nagy-Varadoná nagypiaczterti H a r s t e i n-féle házban Úszó borbély észrevette, hogy a gulába rakott fáját valami enyveskező megdézsmálta. El is panaszkolta baját egy jó barátjának, a ki azt a tanácsot adta neki, hogy a tolvaj által csinált üregből vegyen ki néhány darab fát és kifurván, töltsen meg puskaporral. Majd kisért aztán hogy ki a tolvaj. A borbélynak tetszett a tanács és végrehajtotta. Másnap este az ugyanazon házban levő gyógytár laboratóriumában tüzet rakott a hetes. Alig kapott langra az alagyújtott farakas, óriási robbanás keletkezett. *A nagy részét darabokban repült szét és a tüzhelynek egyetlen része sem maradt épen.* A robajra beállított a gyógytár tulajdonos és sápadtan kérdezte a hetest, mi történt? A hetes nem merde bevallani, hogy lopott fát rakott a tűzre, a patikáros meg nem merde faggatni a hetest, mert attól tartott, hogy ő hagyott a tüzhelyen valami robbanékony orvosságot. De a furfangos borbély is hallgatott mint a csuka, mert félt, hogy beperelik. A rendőrség neszét vette a dolognak és megindította a vizsgálatot, melyből valószínűleg érdekes per fejlődik ki.

*** Uj gyermek-betegség.** A városházán jót kaczagtak azon halálozási-statisztikán, melynek egyik rovatában Szücs Ferencz 70 éves embernek s az alatta való rovatban pedig egy két hetes csecsemőnek a halálát jelezte a kerületi orvos. Csakhogy a két rovat tévedésből furesa múdon keveredett össze, ugyanis meg volt írva, hogy Szücs Ferencz 70 éves ember meghalt fogzásban, a két hónapos csecsemő pedig — a g k ó r b a n.

*** Nagy szálló telepek Debreczen vidékén.** Debreczennek és a körülötte fekvő H.-Pályi, Uj-Léta, Bagamér, Almosd stb. községnek homokos talajú határan újabb nagyszállótelepek keletkeztek, — melyek a vincerellér-képzőintézet igazgatójának szakértői felügyelete alatt állanak. A művelés a szálló-

vesszők tenyésztésére is kiterjed. Az országos vegykeresleti állomás a telepek talaját is teljesen fillokszeramenteseknek találta. Bagaméron a váradi lat. szert. kaptalan gazdatisztje, Bárdos Ödön, Bányai László ref. lelkész és Satori Endre községi jegyző buzgólkodnak a szállótelepek felvirágoztatásán, melyet az idén 110 holdon alapítottak s községi lakosok között osztottak ki. A kaptalan, mely öt év óta műveltet itt kisebb minta-szállótelepet, jutányos áron ad vesszőket. Egy debreczeni nagykereskedő család feje Martonfalva és K-Péres között levő birtokán 1000 holdat készül beültetni. Ujjadus Endre buzitai pusztai nagybirtokos szintén gyönyörű homokszállótelepet létesített, mely teljesen elegendő bort terem.

* Az Emke bálja Debreczenben.

A legényesebb debreczeni bálók egyike az Emke debreczeni fiokjának a bálja lesz. A rendező bizottság már megalakult és mindent elkövet, hogy minél fényesebben sikerüljön a bál, melyet február 1-én tartanak meg a »Bika« dísztermében. Ez alkalomra hír szerint *Bethlen Gábor*, az Emke elnöke is el fog jönni Debreczenbe.

*** Tűzoltók táncvigalma.** A h-nánási önkéntes tűzoltó-egylet saját pénztára javára, 1891 év január hó 10-ik napján a Fejes János hátermében zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti-jegy személyenként 50 kr.

*** Helyreigazítás.** Lapunk múlt számának kihirdetési rovatába hiba eszszott be ott hol homok földek vásárlásáról volt szó. E homok földek ugyanis nem a főváros, hanem Debreczen közelében kerestetnek.

Birtok változás. Kiss József, debr. fiatal kiskereskedő, örök áron megvette özv. Mihályi Jánosné, illetve Ecker Jánosné házát újosztási földével együtt, 9000 forintért.

Karikaturák a jégről.

— Jégre karcolja: Szathmáry Zoltán. —

Mikor meglágy a koresolya-tér medenczében a víz, akkor a debreczeni közönség közös Mekkája lesz a »Margit fürdő.«

A koresolyák hosszú fényes rovátkákat karcolnak fel a jegen s mindegyik saránda úgy meg-megcsillog, mikor megtörnek benne az almos téli-nap sugarai.

Ott találjuk kinn a félyarost, képviselve a társadalom minden rétegeiből, az emberi élet minden korából s neméből.

Kicsinyke kis lanykák, kik még nem érték el az abc-e utolsó lapjait; kis fiúk, kik még nem ösmeretsek a latin grammatika alapszabalyaival, futnak versenyt egymással.

Szöke, barna bakliscsek robnognak el előttünk, bele-bele kapaszkodva serkedező bajuszu »flammé«-jok karjaiba.

Itt egy menyasszony s vőlegény küzködnek a koresolya művészet nehézségeivel, ott egy kis menyecske rohan az üdöző katoná egyenruhá elől.

Amott egy szöke szépség füleibe suttog az a fényesen zsinorozott ertész valami síkamlós dolgokat . . . talán nem?! Tessék, már el is esett a kisasszony, jó darabon tisztára törülve ruhájával a fölkarcolt jéget.

A muff meg a matröz sipka az nem esett el, az csak leesett s hátra maradt a régi imádó önkényének, ki úgy tesz, mintha észre se venné, hogy van valami a lába alatt s lódit rajta egy nagyot. A messze gurult sapkán és muffon azután három kisebb gymnazista boesajtkozik philippikákba, míg nem egy újon érkezett véget nem vet az osztzkodásnak; elkapva orruk elől a szerenesetlenül jart tárgyakat.

Az a mágnás — sarj ott a pálya legjáratlanabb helyén, az háborítatlanul él szenvedélyének. Hármasokat, tízeseket, nyolcasokat rajzol, el-el mészázva, hogy hogy mennyivel szebbek, kecsgetetőbbek azok — állam papírokon. —

Ez a pénzügyi hivatalnok itt elől izezik

a kijaratnal, remélve, hogy majd csak meglátja az a gesztenye haju Hebron-rózsa az ő kölesön kert ezilinderét.

Az igaz, hogy egy numerussal nagyobb, mint az ő minden tudományának székhelye, de vigasztalja magát, mert a Muki társának meg kiesi a fején az a gigerli-sipka.

Itt egy villogó szemű értelesebb ur andalog a korlát előtt, össze-vissza jartatva apró szeméit az előtte elsikamló hölgyeken.

Tetszenek tudni mit var?! . . . Azt, hogy mikor eszszik már félre valamelyiknek a lába . . . Igen! ő el-hal az elbukottakért. Nála nincs valami szebb symphonia, mint egy dallamos női sikoly, nincs nagyobb kedvtelése, mint segédkezet nyújtani az elesetteknek . . .

. . . Ahol van kérem már, bekövetkezett . . . Addig fixirozta azt a kis barna, kurlaruháju baklist . . . csupsz, len van. Futnak is feléje vagy hatan . . . De a villogó szemű öreg ur mindegyikőjöknel gyorsabb.

Körüli öleli karesu derekát, talpra állítja, lesepri ruhájáról a havat . . . s Köszönöm! . . . Kérem? . . . a kis lány pirulva eszszik odább, a mentő pedig . . . az boldog. Tessék megnézni azokat az apró szemeket, most villognak még csak igazan, méltóztassék csak megfigyelni azokat a mosolygó száraz ajkakat . . . mintha mondanak . . . hogy mindennél a praxis . . . hja a praxis . . .

Hát az a prémes kabátu fiatal gazdász mit suttog ruhájóva a szánya karjára a bent ülő kisasszonynak:

. . . Nagysád csak azt az egy szót . . . ha nem, akkor hanyatt vágom magam . . . tudja, hogy gyenge a fejem . . . azaz a koponya kérem, a koponya . . . szejjel reped . . . meghalok . . . ? . . . ?

A kisasszonyon nem látszik meg a pirulás, pedig én tudom, hogy elpirult a vakmerőségre . . . de a fagy olyan pirosra festette azokat a hamvas orcákat, hogy nem látszik meg alatta. — — — Pedig látszik, hogy meg van hatva; könybe labadnak a nefelejts kek szemek, megremegnek az ajkak . . . de nincs idő feleletet adni, a esarnokból a korusba hangzik a mama meg a papa édes hangja . . . hogy be kell már jönni . . . megfázik, az Istenért, itt a kendő . . . a nagykendő . . .

Az ifju pedig mit tehet egyebet, válasz nélkül rohan, viszi édes terhet a mamának, a papának, meg a nagykendőnek, bajusza alatt olyasféle mormogva . . . hogy milyen anyósok lesznek az ilyenekből.

Az a fodrászlegény, az még ma kitöri a nyakat. Olyan figurák mellett előbb biztosítani kellett volna az életét az »Adria«-nál. — De ő mindenáron feltűnést akar kelteni, s bosszankodik, hogy rajtam kívül senki sem nézi.

Közvetlen mellettem egy éltes uri asszony gyönyörködik felnőtt leányaiban s édesen gondol vissza arra az időre, mikor még ő is áldozhatott a Halifaxok istennőjének. Talán — talán még most is szeretne. Furesa?! . . . En kérem egyiket sem törtem ki s mégis irtó-zom attól a gondolatától, hogy olyan vékony aczel-pantokon szaladjak (különbön aczel pánatok nélkül sem szeretek szaladni, kivált ha kergetnek.) Hogy én azon úgy szaguldjak tova, mint a helyi vasut?! . . . nem! engem abban a pillanatban kilelne a hideg, megütne a guta — futnék Berlinbe Kochhoz. — — — Különös?! . . . Pedig valamikor én is koresolyáztam . . . Hja az akkor volt! Mit is nem tesz az ember, mikor fiatal, mikor örül még az életnek s nem félti a fagytól a fület.

Most már csak ide húzom meg magam, a papák meg mamák, nének, bácsik közé s innen nézem a sima jégtükör nyüzsgő alakjait, innen hallgatom a katonazene bombardirozását s innen nem tagadom mindkettő nagyon — de nagyon — tetszik nekem.

Színház.

Csütörtökön »Toldi Miklós« Szigeti József kitűnő népszínműve került színre nagy közönség előtt, mely a szereplőket lelkesen tapsolta. A némaképletek jól sikerültek s különösen a felsőbb régiókban keltettek óriási hatást. — *Pénteken a »tót leány«* népszínmű került színre. Jók voltak: *László* (Gyarmathiné) *Harminé* (Ötvös Mari), *Balassa* (Gyarmathi), *Hegyesi* (Borbély).

Somlóné Debreczenben. Gyöngyi Izsó színigazgató ma sürgőnyt kapott Somlónétól, melyben a primadonna tudatja, hogy ma esti 6 órára elküldi szerződését. Ily formán ha Gyöngyi megkapná a színházat, az operán kívül még egy oly kedvelt primadonnát is nyerünk, mint Somlóné.

Márczius 15-ike a színpadon.

Említettük már, hogy a budapesti népszínház pályázatát hirdetett olyan darabra, mely a márczius 15-iki nagy eseményekkel foglalkozik, — további alkalmi zeneműre. A pályázat határideje lejárván, az alkalmi darabra 13, a zeneműre pedig 5 pályamunka érkezett be. A színdarabok címei a következők: *Libertas* vagy *A Nemzet Apostolai*; *Vass főhadnagy*; *1848. márczius 15.*; *Egy amazon története*; *A vörös sapkások*; *Szabadság*; *Nemzeti hűsvét*; *Márczius 15.*; *Márczius 15-ike*; *Az agárdi agg kántor ezüstlakadalmá*; *A meteorok*; *Az ifjú Magyarország*. A zenemű pályázatra a következő címmel érkeztek be a pályaművek: *Induló*; *Nyitány*; *Magyar nyitány*; *Népszínház és végül Ünnepi nyitány.* — A beérkezett pályaműveket hamarosan fogják megbírálni, mert a jutalmat nyert pályaművet még ez évi márczius hó 15-én elő akarják adni a népszínházban.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Holnap, vasárnap 1891. január hó 4-én

paratlan bérletben

K. Kerpácsy Juliska felleptével:

A SUHANCZ.

Operette 3 felvonásban.

A közönség rovata.**Kérelem**

a debreczeni ref. egyház nt. **lelkészi** karához és **főgondnokához.**

Közönségesen ösmeretes a mi *nagytemplomunk* akusztikájának rosszasága. A templom főhajóján kívül eső padosorokban nagyon jó fül legyen az, a melyik a szentbeszédnek hangja mellett *szavait* is kivehesse. Az ájtatos közönségnek tehát nagy oka van arra, hogy lehetőleg az elől eső padosorok valamelyikében foglalhasson helyet.

Most új év első napján történt, hogy ezek a legjobb padok, a *női* és a *férfi* osztályban, tántorgó ürességekkel dícsérták az Istent. — Valami földi hatalmasság ugyanis örözet alá vétette, — a város színeibe öltözött hajdukkal, — ezeket a padokat, a melyekbe aztán *közönséges* halandót nem is bocsátottak be, pedig azok közül, kik magukat az *Ur kiválasztottjainak* tartják, alig egy kettő jelenvén meg a padok ezektől és a bennök közmegebotránkozásra pöfeszkedő poroszloktól eltekintve az egész isteni tisztelet alatt üresen maradtak. Nem bocsátottak oda senkit.

Láttuk, — például említve a sok közt, városunk egyik legrégibb és legelőkelőbb családjának tisztes, ősz nő tagját, a mint fájdalmasan érintve a szolgálata elutasítása által, kénytelen volt azoknak a félreeső padoknak egyikében huzódni meg, a hol a hang ugyan hallatszik, de a beszéd, kivált öreg ember fülei számára érhetetlen. — Láttuk, hogy a főiskola egyik tanárának neje számára az egyházi szolgálók löczt

hoztak és tettek az első sor pad *elibe* mert a java részben *üresen*, álló padba be nem bocsátottak.

Kérdjük: ki az a földi hatalmasság, a ki az Úrszine előtt sem ösmeri meg emberi gyarló voltát, és a régi kor oligarchiájára emlékeztető eljárással, elég bátor ekként zavarni az ájtatos hívők buzgólkodását? Ki az, a ki az *Isten házá*t választja ki vallásunk ama magasztos tanának semmibe vevésére, hogy *Isten* színe előtt mindnyájan egyenlők vagyunk?

Tiszteletteljes kérelemmel fordulunk egyházunk előjáróihoz, különösebben pedig a nt. lelkészi kar tagjaihoz és t. főgondnokunkhoz, hogy az *Úrnak* gondozásukra bizott *házából* a hívőkódásnak kitiltására kegyeskedjenek megfelelő módon intézkedni.

Egy buzgó kálvinista.

Közgazdaság.**Az új teheráru-díjzabás.**

A szerencsés kezekkel megalkotott személyi zóna-díjzabás várakozást felülmutató pénzügyi eredménye s azon tapasztalat, hogy a teheráru szállításánál mutatkozott deficit csökkenthető vagy épen elenyészethető is volt a személyszállításból befolyt jövedelem feleslegével, egy újabb reformra bírta Baross Gábor kereskedelmi minisztert, mely midőn egyfelől vasuti politikánk — készséggel elismerjük — eddigi helyes irányban való haladásáról tanusodik, — másfelől a kezdeményezés dícsőségét vindikálja Magyarországnak. E reform a rövid érvényben levés — 1887 — óta, a pótlékok és függelékek miatt csak nagy jártassággal bíró szakemberek által használható teheráru-díjzabás revisiója, illetve a gyors és teheráru-zónadíjzabásban nyert kifejezését, mely a m. kir. államvasutak összes vonalain (ide értve az államított magyar nyugoti, budapest-pécsi és magyar éjszakkéleti vasutat is), — továbbá az állami kezelésbe vett arad-temesvári vasuton a szászok-zágrábi, szentlőrincz-űszögi, beszékdoroszág-határ-lavoczei és gyantafalva országhatár-feringi vonalrészek bevonásával f. é. január 1-én lépett életbe.

A személyi zóna-díjzabás behozatalakor nemcsak a hazai, hanem a külföldi vasuti kapacitások részéről is kétségbe vonatott a később felmutatott eredmény s a külföld volt az mégis, mely komoly enqueteiken tanácskozott a zóna-díjzabásról s hihető, hogy csak az utánzás ódiumának magukról való elhárítása volt az oka, hogy ma, ha nem is az összes európai vasutakon, legalább a német vasutegylethez tartozó vasutak vonalain egy egytetemes személyi díjzabás nincs életben.

Epen ezért nem akarunk bírálatot mondani az új díjzabásra, mely a vasuton való szállítási kedv fokozását s ezzel kapcsolatban a kereskedelem és ipar fellendülését, magunkra való hagyatás mellett is közgazdaságunk biztos alapokra fektetését tüzte ki célul s melynél, ha ez utóbbi körülmények elértettek, csak másodsorban jöhet most még tekintetbe az állami bevételek szaporítása, a pénzügyi oldal.

Főprinczipiumként kell kiemelnünk az új gyors- és teheráru-díjzabásnál, hogy az árak szállítása a magyar és osztrák-vasutakon érvényes közös díjzabás (I. rész), mely mult évben lépett életbe s az új díjzabásban foglalt határozmányok és illetékek alapján történik.

Gyorsárúk s a szabályszerű díjzabási osztályok (I. II. terjedelmes A. B. C.) s az (I. és II.) kivételes díjzabásba tartozó teherárúk után a szállítási díj oly viszonylatokban, melyekre nézve állomási vagy csomóponti díjzabások léteznek, a díjzabásban foglalt állomási vagy csomóponti díjtételek alapján, — minden egyéb viszonylatokban pedig a tízedes rendszer szerint növekedő díjzabási táblázat alapján történik.

A kivételes díjzabásokat figyelembe nem véve, kétféle díjzabási modus van tehát u. m. I. a) állomási vagy I. b) csomóponti és II. díjzabási táblázati.

Például: I. a) Debreczenből Budapestre 10000 kgr. bornak feladása esetén az I. külön díjzabás tétele szerint 63 frt. — míg II. P.-Ladányig 16 frt. fizetendő.

Vagy a csomóponti díjzabásnál I. b) Debreczenből Beszkid határállomásra 800 kgr. liszt feladása esetén A. osztály 10%-val meg rövidített díjtétele szerint 9 frt 76 kr. számítatik fel; — önként értetődik, hogy a jelzett tárgyakra nézve életbe lépett új kivételes díjzabást is figyelembe véve.

Mindazon esetekben, midőn a díjzabási (zóna) táblázatok tételei alkalmazandók, a szállítási díj az esedékes kilométer távolság alapján számítatik, melyhez a kezelési illeték és szállítási adó (gyorsárúknál 7%, teherárúknál 5%), amennyiben ez az egységértelben benn nem foglaltatik, hozzá adatik.

A kilométer távolságok az egyidejűleg közre bocsátott új kilométermutató szerint — ha csak a fél a vasuti előirt irányítási uttól eltérni nem óhajt — a legrövidebb ut szerint számítatnak.

Oly küldemények után, melyek a m. kir. államvasutak különböző vonalainak egymásközti forgalmában közben fekvő idegen vasuton át szállítatnak a szállítási díj az egyes vonalokra nézve, elkülönítve számítatik.

Azon esetekben pedig, midőn a díjzabási egységtételek alapján a kezelési illeték hozzá számításával 100 kgkint 4 kr-nál csekélyebb díjtétel esnek, — szállítási díj gyanánt 100 kgkint 4 kr. mint legcsekélyebb illeték számítatik.

Fiumével való forgalomban az új teheráru-díjzabás határozmányai csak azon esetben mérvadó, ha a Fiumével való forgalomra nézve érvényben maradt köteleki díjzabásokban olcsóbb tételek nem foglaltatnak.

Ezen fentebb vázlatosan részletezett díjzabási táblázatokat 25 kivételes díjzabás egészíti ki, melynek kezelését felette megkönnyíti a hozzácsatolt betűsoros névjegyzék.

Felémlijük még a hazai közvetítő kereskedelem fejlesztése érdekében egyes közgazdaságilag fontos árúkra vagy a közvetítő kereskedelem érdekében fekvő helyekre rendszerint visszatérítés útján érvényesítendő s csaka belforgalomra kiterjedő reexpeditio kedvezményét.

Az ez iránti kérelmek az illetékes kereskedelmi és iparkamarák által vélemény kíséretében terjesztelnek a miniszter elé, ki, midőn a kérvénynek helyt ad, megállapítja a reexpeditio kedvezménynek részleteit és feltételeit.

Kőbányai sertésüzlet.

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

— decz 31.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1. Öreg nehéz (páronként 400 kggron felüli súlyban) 42.—43.— 2. Öreg közép (páronként 200—400 kggr-súlyban) —.—.— 3. Fialat nehéz (páronként 320 kggron felüli súlyban) —.—.— 4. Fialat közép (páronként 251—320 kggr. súlyban) 44.—45.½ 5. Fialat könnyű (páronként 250 kggrig terjedő súlyban) 42.—43.— II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280 kggron felüli súlyban) —.—.— 7. Közép (páronként 220—280 kggr. súlyban) 43.—43.½ 8. Könnyű (páronként 220 kggrig terjedő súlyban) 42.—43.— III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 kggron felüli súlyban) 42.½—43.— 10. Közép (páronként 220—260 kggr. súlyban) 42.—42.½ 11. Könnyű (páronként 220 kggrig terjedő súlyban) 41.—42.½ Sertés létszám: 1890. decz. 30. napján volt készlet 86.797 darab. A hizott sertés üzletirányzata: Az üzlet kellemes. Nevelni való sertés Malacz (4—11 hónapos korban) —.—.— Fehajtás —.— drb.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**

Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

CSARNOK.

A LORELEY.

(Novella.)

Írta: Reichenbach.

Fordította: Bíró Irén.

(Folytatás.)

Mikor kiért, Emmi az ajtóban látta állani, melyen az érkezők éppen akkor léptek be. Látta mikor Emmi kezét nyújtotta völgyényének; az idegennek is köszönt, ki azt könnyű fejbőlintással viszonzotta, és hallotta, hogy Norbert így szólt:

»Mindjárt jövök Emmi, még csak a vendéglőst hívom.«

Ezzel gyorsan az idegen után sietett el Lenberg előtt, ki Emmivel együtt esodalkozva nézett utánuk. Az idegen nem emelte fel fatylát; kalapja alól hosszú, hullámos, aranyszőke haj omlott alá s hosszú ruhájában, mely az eső és hegyi ut nyomait visel, inkább hasonlított egy nymphához, mint egy fürdő vendéghez.

»Ha Norbertet már előbb nem hasonlítottam volna egy mesebeli lovaghoz, most azt mondanám, hogy egy vízi tündért hozott magával,« mondá Emmi — »de erről nem beszéllek, nem akarom, hogy ön fantasztikusnak tartson.«

»Csak mondja ki bátran, ami eszébe jut, Emmi kisasszony. Egy fantasztikus nőnek nem sikerülne a kézelők kijavítása, s amit ezen megazott és elfátyolozott vendégre mondott, éppen nem igazságtalanság.«

Emmi nyugtalanul tekintett az ajtóra, melyen Norbert kiment. Lenberg az időt nézte.

»Az eső csakugyan eláll,« mondá, végre is az idegen nem rossz, hanem jó tündér, ki nekünk szép időt hoz.«

E pillanatban érkezett Norbert hozzájuk. Sötét haját hátrasímitotta kissé kipirult homlokáról s fekete szemei izgatottan fényeltek.

»Gondold csak, kit találtam az esőben!« mondá Emmi karonfogva.

»Nagyon kíváncsi vagyok rá.«

»Tehát először halld, hogy miként találtam. Az erdőben sétálva, egy felborult szekeret pillantottam meg az útfélen, melynek kereke eltört; egy női hang segítségért kiáltott. E hang a társalgó nő volt, ki engem először pillantott meg. Urnöje ide akart jönni és így választania kellett, vagy óraszámra az erdőben maradni, míg a kocsis segítséget hoz, vagy pedig egy félóra sétát tenni az esőben a fürdőig s így az utóbbit választva, elfogadta kíséretemet.«

»Es ki ő?« szakította felbe Emmi türelmetlenül.

»Találd ki.«

»Istenem, hogy tudjam én azt?«

»No erre csakugyan nem jönnél rá. Gondold csak, Ulmingen grófné, ami öreg grófnak, ki a díszes kutat építtette, fiatal özvegye.«

»Ah, ez az!« mondá Emmi szavait megnyújtva. Látta már öt párszor lovagolni, mikor még az öreg gróf élt. Igen büszke, hideg nő lehet.«

»Ellenkezőleg; rendkívül szeretetreméltó.«

»Most Emmi Lenbergre gondolt, s kérde:«

»Tanácsos ur, hallotta vízi tündérünk nevét?«

»De a tanácsos nem igen látszott kíváncsinak, mert mikor Norbert bejött, szó nélkül eltűnt.«

»Hagyd az öreg tanácsost!« kiáltá Norbert »de ki az a tündér?«

»Ezt meg te találd ki!«

Norbert vállat vonított.

»Ti bizonyára a grófnőt neveztétek el annak, mivel szegény az esőben egészen átázott. Most jut eszembe, te szolgálhatnál neki száraz ruhákkal, míg társalgónője a bőröndökkel megérkezik. Bár ő sokkal magasabb mint te, de lábai oly kicsinyek, hogy cipőid inkább nagyok lehetnek neki, mint kicsinyek.«

»Köszönöm a bököt; most büntetésül meg-

tagadhatnám segítségemet, de sokkal ember-szeretőbb vagyok, hogy sem azt tehetném, s így még szerencsémnek fogom tartani, ha a büszke grófnőt a náthától megmenthetem.«

Ezzel elsietett, s Norbert maga maradván, parancsot adott ki a fürdői szolgáltnak, hogy az idegen hölgy máhát mielőbb fölhozzák.

Friedenau eléggé látogatott hely volt, de a fürdői névsort nem díszítette sok arisztokratikus név s így Ulmingen grófnő megérkezése feltűnést keltett.

Mikor a Table d'hôte-hoz összegyűltek, már mindenki tudta, hogy a Table d'hôte-nál meg fog jelenni.

De nem jelent meg; az első napon éppen semmit sem hallottak felőle; csak kufferjeit és társalgónőjét látták, s mint beszéltek, az előbbi igen nagy, az utóbbi pedig elég csinos volt.

De ezzel hamar beérték s egy öreg ur, ki Ulmingen grófnőről egyet mást tudott, mindig hálás publikummal volt körülveve. Bar a fiatal özvegyről keveset tudott, de annál többet férjéről, ki igen esodalkozó öreg ur volt.

»Összes vagyonát feleségére hagyta — mondá az öreg ur — azon feltétel mellett, hogy soha se menjen férjhez. Ha férjhez megy, nem kap belőle egy garast sem. Így pompában él, és a vagyon az övé, csak az öreg Ulmingen gróf özvegyének kell maradnia.«

»A boldog!« sóhajtá Hepphorn tanácsosné, kinek őt férjhezmenő leánya volt.

»Szegény!« gondolta Emmi, Norbertre nézve.

A következő napon végre megjelent a grófné a Table d'hótenál.

Hosszu, hófehér ruha volt rajta s egyetlen ékszerül egy arany fésű volt hajában, mely mint egy arany palást vállaira omlott. Arca oly színtelen volt, mint az alabastrom, csak piros ajkában s nagy zöldes kék szemében volt élet. Egész megjelenése ezen körben oly szokatlan és különös volt, hogy a szokott társalgással felhagyva, szemekkel követtek, míg helyét elfoglalta. Környezetét egy pillantásra sem méltatta. Csak akkor pillantott fel, midőn Norbert a fürdőorvossal felé közeledett.

Norbert bemutatta neki menyasszonyát és Soldaunét; az előbbinek megköszönte tegnapi szívességét, az utóbbit pedig, mint régebbi ismerőst üdvözölte. Aztán ismét elfoglalta helyét Soldauné és a fürdő orvos közt, míg a jegyesek vele szemben ültek.

A társalgás közérdekű dolgok felett folyt s a grófné csak éppen annyit vett abban részt, amennyire azt az udvariasság követelte.

Szeme fátyolozott s arca sapadt maradt, s Norbert tekintete megis folyton e marvány arczon függött. Ugy képzelte, mintha egy gyönyörű marvány-szobor állana előtte, melyen csak kevés munka van hátra, hogy a hiányt, melyet ez arcban feledezett, s melyet megnevezni mégsem tudott, kitalálja. Emmi kérdéseire szórakozottan felelt, s mikor a társalgás az ismét visszatért jó idő örömeire rendezendő kirándulás felett folyt, melyre az orvos a grófnőt részvételre kérte, ő is velök tartott.

»Először a közeli helyeket akarom megismerni — mondá a grófnő — s még fáradtnak érzem magamat arra, hogy nagyobb sétát tegyek, és társaságban legyek.«

»A hova most megyünk, az a vidék legszebb pontja.« — mondá Norbert.

»Minden szépet nem akar az ember látni és élvezni« felelte a grófné, mialatt fehér legyezőjét behajította s kényelmesen hátradől székén.

Norbert tányérjára nézett. E hideg visszatartásítás bosszantotta őt s mikor a grófné hamarabb elhagyta a termet, mint a többiek, szóltan maradt, míg a társaság az előállt szekerekre felült; ekkor kedélye az ellenkező lett s ő volt a társaságban a legclénkebb.

Lenberg Ottó az idősebb urakkal tartott, s míg szivarozva látszólag egy újságba mélyedt, a jegyeseket követte tekintetével.

»Szegény kis lány,« gondolá — »e vulkánra rózsakertet álmodik építeni s mily boldog ez álmával! S szeméből ismét azon gyöngédség sugárzott, mely arczat úgy megváltoztatta. De hirtelen észre véve magát, hogy így nagy társaságban mennyi kritizáló szemnek van kitéve, az étlapot kezdte felolvasni, mely a mai vacsorára szólott, és hallgatói meg voltak győződve, hogy az elebb gondolatai sült tyukkal és kecsgevel foglalkoztak.

Egy kis zápor még jóval este előtt, hazakergette a társaságot; midőn Friedenaut elérték, a nap kisütött; enataroztak, hogy az estét a terem előtti kertben töltsék, s egyenesen oda indultak.

A terem ablakai nyitva voltak s bent egy gyönyörű női hang a »Loreley«-dalt éneklé.

Mindenki akaratanul elhallgatott, s egy ideig szóltanul gyönyörködtek az énekben.

»Ilyen hanggal egy jótékonycélu műkedvelői hangversenyt lehetne rendezni« mondá Hepphornné.

»Ez nem más, mint Ulmingen grófnő!« kiáltá Norbert s felugrott — a terem lépcsőin felsietett. Óvatosan nyitotta ki az ajtót, de az éneklő vele szembe üt, s így őt mindjárt észre véve, felemelkedett helyéről.

»Az egész Friedenau oly kihaltnak tetszett, hogy mindnyájan tavol voltak,« mondá a grófné, ki e pillanatban feltűnően szép volt, az ének kissé folizgatta s arca halvány-piros volt, s szemei fényeltek.

»Mi köszönettel tartozunk az időnek, hogy minket haza kergetett, s így meghallhattuk az ön szép éneket.«

»Nem vettem észre, hogy eső lett volna,« mondá a grófné, hangjegyeit összehelve.

»Pedig esett« felelte Norbert »de ön oly talizmánt bír énekében mely önnel nem csak a nyári záport, de mást is efiledett.«

»Igaza van,« mondá a grófné halkán.

E pillanatban mas fürdővendégek leptek a teremre, s Hepphornné azon kéressel közeledett a grófnőhöz, hogy éneket folytassa.

»Majd ha egyedül leszek,« mondá a grófnő, s ezzel elhagyta a termet.

»Milyen nagy iekü,« bosszankodott Hepphornné, »Lorika, énekelj el csak azt az új dalt, melylyel az énektanár ur úgy meg volt elégedve; na, ne kérsd magad, nem vagy te grófné. Es Lorika énekel. Az ének alatt annak különböző változatairól beszéltek; az egész társaság ezzel volt elfoglalva. Csak negyen voltak a teremben, kik hallgattak. Hepphornné, ki csupa fül volt, Norbert és Emmi, kik szóltanul ültek egymás mellett s a tanácsos, ki ezt gondolta:

»Ugy látszik, hogy szegény Emmi már észrevette, hogy az ő csillaga ez új mellett már halványodik. Ez ifju nem ismeri Emmi értékét.« Norbert almodozva hallgatta az éneket, s gondolata nem Emmi vagy, az énekelő dalon járt.

Emmi anyja ezen este korábban visszavonult s leánya követte őt. Norbert nem volt fáradt s nem volt rá képes, hogy szobáját felkeresse. A holdfényvilágított verandán állott, letekintve a ködös völgybe; a társaság zaja s tréfa untattak s így magát elhatározva, lement a setatérre s az onnan vezető hegyi ösvényen egy sziklas helyre, honnan gyönyörű kilátás tarult elé a völgyre, hegyekre s a meszszebb fekvő falura.

»Mily balgák az emberek« — gondolá Norbert — »ott ülnek sokan összeszorulva, s a legmindennapibb dolgokról beszélnek, a helyett hogy itt kint az est szépségét élveznék, s szívüket a portól és mindennapiságtól szabaddá tennék!«

(Folytatása következik.)

Debreczen
Főpiacz 2142.
A főposta
üzemelési ágában.

LÖFKOVITS ARTHUR ÉS TARSA

ÓRÁS, ÉKSZERÉSZ ÉS VÉSNÖKI MŰTERME.

NAGY, 400 ÁBRÁVAL ELLÁTOTT KÉPES ÁRJEGYZÉKÉNEK KIVONATA.

Szolnokon
Főpiacz
Rózsa Ig. házában

Nickel henger óra	5.-
Ezüst henger óra	8.-
Nickel remontoir óra	6.50
Ezüst remontoir óra	10.-
Ezüst datum remontoir óra	16.-
Valódi tula remontoir óra	15.-
Arany női henger óra	15.-
Arany női remontoir óra	18.-
Arany férfi horgony óra	24.-
Arany férfi remontoir óra	30.-
Ugyanaz kettős fedellel	40.-
1 m. hosszú inga óra	14.-
Ugyanaz órát s feletűt	18.-
1 m. 30 cm. hosszú inga óra	16.-
Ugyanaz órát s feletűt	20.-
Ugyanaz 1/2-et ütő ismétlő	30.-
Gyönyörű kivitelű salon óra	20.-
Fali konyha «Schotten» óra	3.-
óra	3.-
Fali konyha «Scherzinger»	2.20
óra	2.20
8 napos vasbádog írodai óra	5.-
2 napos hajós írodai óra	5.-
Kakuk óra gyönyörű kivitel	8.-
Francia negysz. ebresztő	3.-
óra	3.-
Nickel szép ebresztő óra	4.-
Valódi ezüst férfi órlánc	2.-
• katonai	2.50
Finom arany férfi	18.-
• női	16.-
Valódi tula férfi	4.-
Legújabb női utazó ezüst	3.-
lánc	3.-

Kitünő minőségű svájci nickell remon-	
toir emaille számlappal, pereszmutatóval,	
belső fedellel	

Divatos val. granát brochetű	3.-
• fekete emaille	2.50
• valódi koral	3.-
Legújabb férfi nyakkendő	1.-
Divatos granát	1.50
Finom arany	4.-
Valódi gyémánt	10.-
Arany női nefelejts gyűrű	1.50
Tömör arany női	3.-
• lapos férfi	5.-
Valódi gyémánt női gyűrű	6.-
• férfi	10.-
• brilliant	20.-
Fekete emaille	40.-
Finom arany jeggyűrű	3.-
• tömör jeggyűrű	4.-
Finom ar. gyermek-kereszt	2.-
• női	3.-
Divatos «double. ar. gomb-	
garnitúr	4.-
Legújabb ar. lánc-gomb p.	9.-
Divatos ezüst sétatálcza	4.-
Legújabb ezüst szivarzipka	3.-
Double arany szivarvágó	2.50
6 drb 13 pr. ezüst evőkanál	26.-
6 • 13 • • kávéz	9.-
6 • 13 • • francz. villa	24.-
6 • 13 • • kés v. villa	7.-
6 • 13 • • mocca kan.	7.-
6 • 13 • • csemege	16.-
6 • 13 • • csemege-	
kés vagy villa	5.-
6 drb 13 pr. esőkanalacska	6.-
6 • 13 • ezüstszámló	11.-
1 • 13 • • levesmerő	11.50
1 • 13 • • tejmerő	5.50
1 • 13 • • főzelekmérő	3.50

6 frt 50 kr.

Javítások Jutányosan!

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve. — Minden óráért 1 óri jótállás vállalattatik. — Csomagolásért mi sem számítattik. Minden tárgy a m. kir. f. m. elv. hivatal bélyegével van ellátva.

Arany, ezüst, gyöngy, drágakő teljes értékében bevételtek. — Az árak valódisága és súlydért jótállás vállalattatik. — Legdúsabb raktár 13 próbás ezüstneműekben.

SZABÓ FERENCZ

KÖNYVNYOMDÁJA és KÖNYVKÖTÉSZE

DEBRECZENBEN,

Nagy-Uj utca Konrád-ház 1702. szám.

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom H.-Böszörményből Debreczenbe áthelyezett s a kor igényeinek megfelelőleg ujonnan berendezett

KÖNYVNYOMDÁMAT

és

KÖNYVKÖTÉSZETEMET.

Elvállalok bármimű, a könyvnyomdai és könyvkötészeti szakhoz tartozó munkákat ugymint: hirlapok, folyóiratok, egyházi- és községi nyomtatványok, falragaszok, árjegyzékek, számlák, gyászjelentések stb. gyors és jutányos elkészítését.

Vidéki megrendelések gyorsan és jutányosan eszközöltetnek.

AZ „ISTVÁN“ GŐZMALOM TÁRSULAT ÁRJEGYZÉKE

helyben kötelezettség nélkül

és az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbeléptetett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Készpénz fizetés mellett, zsákkal együtt		100 kiló.
A. Asztali dara nagy és aprószemű		16—
B. Szinte » közepszemű		15—
0. Királyliszt		15—
1. Lángliszt		14-80
2. Montliszt		14-40
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű		14-20
4. » 2-od »		13-80
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű		13-20
6. Szinte » 2-od »		12-40
7. Közép kenyérliszt 1-ső rendű		11-80
8. Szinte kenyérliszt 2-od rendű		11—
8½ Barna » 1-ső »		10-20
8¾ Szinte kenyérliszt 2-od » á 70 kg.		9—
9. Lábliszt » 70 »		7-60
10. Veres liszt » 50 »		—
11. Finom korpa zsákkal » 50 »		4-60
12. Durva korpa zsákkal » 50 »		4-20

A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5%-töli engedmény a fennemlített egyezmény folytán szintén beszünttetett.

Debreczen, 1890. nov. 21.

SZABO LAJOS FIAI

DEBRECZEN, Rózsater.

Jutányos, szabott árakhoz, nagy választékban:

PAMUT, CZÉRNA és SZEPESSEGI VÁSZNÁK,

CHIFFONOK, CREAS RUMBURGI,

fehér és színes

ASZTALNEMŰEK, ZSEBKENDŐK,

FÉRFI INGEK.

ALSÓ TÉLI INGEK

LÁBRAVALÓK.

HARISNYÁK, KEZTYŰK.

SZŐNYEGEK

FÜGGÖNYÖK, ÁGYTERITŐK,

PAPLANOK.

Kiadó BOLTHELYISÉG.

Kis-Czepléd utca sarkán
levő 2613. szám alatt levő jó
forgalmu

fűszer kereskedés

vele levő lakosztállyal együtt
kiadó.

Értekezhetni lehet a bolt-
helyiségben

özv. Szabó Károlyné
háztulajdonosnál.

Eladó ház és föld.

1139. számú kis-péter-
fia-utcai ház és hoz-
zá tartozó ondódi föld
eladó.

Ertekezni lehet

Magyar János,

Szent-Anna-utca 2527. számú lakásán.

Bosznay J. és Társa

DEBRECZEN, Czepléd-utca.

Ajánlják eredeti gyári áron

Valódi Prof. Dr. Jäger gyapjuárutikat

ugymint:

férfi ingeket, ujjasokat, nadrágokat, harisnyá-
kat, női ingeket, nadrágokat, harisnyákat, fiu és
leány ingeket, nadrágokat, öltönyöket, mieder
védőket, gyomor melegítőket és

vadász ujjasokat

Mindezen czikkek **Prof.
Dr. Jäger védjegyé-
vel** ellátva.

A Jäger áruknak **tisz-
tításánál és mosatá-
sánál betartandó**
eljárásról külön utasi-
tással szolgálunk.

Nagy választék:

Posztó és kötött női alsó szoknyák,

HARISNYÁK,

szárvédők (camásli) és keztyűk

Pluche és harasz gyermekruhák és sapkákban

továbbá

Női- és gyermek Capisonokban

és

Tricot derekakban.

MA

és máától kezdve

minden ünnep- és vasárnap délután,

a helyben állomásozó csász. és kir. 39-ik gyalogezred zenekara által
Czapek Péter karnagy ur személyes vezénylete mellett,

a »MARGIT« fürdő villanynyal világított dísztermében

NAGY SÉTA-HANGVERSENY

tartat k.

Kezdeté délután 4 órakor. — Bemenet 20 krajczár.

A hangverseny bármily idő esetén megtartatik.

Kitünő ételek- és italokról gondoskodva lesz.

A t. cz. közönség minél számosabb megjelenését kérve, vagyok

tisztelettel:

Szikszy Gyula,

fürdő-tulajdonos.